

Sygn. akt IV U 811/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 września 2014 roku

Sąd Okręgowy w Tarnowie – Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Kazimierz Kostrzewa

Protokolant: protokolant sądowy Marta Bartusiak

po rozpoznaniu w dniu 30 września 2014 roku w Tarnowie na rozprawie

sprawy z odwołania T. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 15 maja 2014 roku nr (...)

w sprawie T. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o wypłatę emerytury

oddala odwołanie.

Sygn. akt IV U 811/14

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 30 września 2014 roku

Decyzją z dnia 15.05.2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz.1227 z późn. zm.) przeliczył T. K. po rozpatrzeniu wniosku z dnia 28.10.2013 r. emeryturę od 01.10.2013 r. Emeryturę ustaloną w kwocie 4788,05 zł zwiększa się o kwotę wynikającą z podzielenia składek zaewidencjonowanych na koncie po dniu ponownego ustalenia wysokości emerytury do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie wysokości emerytury, z uwzględnieniem ich waloryzacji, przez średnie dalsze trwanie życia ustalone dla wieku odwołującej w dniu złożenia tego wniosku tj. 28.10.2013 r. Kwota zwaloryzowanych składek do dnia 30.09.2013 r. wynosi 2259,15 zł. średnie dalsze trwanie życia w dniu złożenia wniosku o przeliczenie emerytury wynosi 220,60 miesięcy. Po ponownym ustaleniu składek wysokość emerytury od 01.10.2013 r. wynosi 4788,05 + $(2259,15 : 220,6) = 4798,29$ zł. emerytura po waloryzacji przysługuje w kwocie od 01.03.2014 r. – 4875,06 zł.

T. K. w odwołaniu od decyzji z dnia 15.05.2014 r. podniosła, że domaga się wypłaty przeliczonego świadczenia od marca 2013 r., gdyż w tym miesiącu złożyła pierwszy wniosek w tej sprawie.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

T. K. urodzona (...) r. od 01.10.2009 r. pobierała emeryturę na podstawie art. 46 ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Wysokość emerytury została ustalona również w oparciu o ten przepis. Na podstawie wniosku z dnia 30.01.2012 r. organ rentowy decyzją z dnia 29.03.2012 r. przyznał odwołującej emeryturę na podstawie art. 24 ustawy o emeryturach i rentach z FUS od 01.01.2012 r. obliczoną zgodnie z art. 26 tej ustawy. W dniu 08.03.2012 r. odwołująca złożyła wniosek o przeliczenie emerytury i wypłatę wg korzystniejszego wariantu załączając zaświadczenie o zarobkach za rok 2011. Organ rentowy decyzją z dnia 29.03.2012 r. przeliczył odwołującej emeryturę od dnia 01.03.2012 r., wskazał jednocześnie, że przeliczenie świadczenia przy uwzględnieniu wynagrodzenia za 2011 r. nie powoduje wzrostu świadczenia. Emerytura ustalona tą decyzją została zawieszona jako świadczenie mniej korzystne.

/okoliczności bezsporne/

W dniu 06.03.2013 r. odwołująca złożyła wniosek o przeliczenie emerytury w związku z wypłatą wynagrodzenia za 2012 r. załączając zaświadczenie o zarobkach za rok 2012 do dnia 30.01.2012 r. Organ rentowy decyzją z dnia 03.04.2013 r. odmówił odwołującej przeliczenia podstawy wymiaru emerytury z uwzględnieniem wynagrodzenia za rok 2012 na podstawie art. 110 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, ponieważ wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest niższy od poprzednio obliczonego. Decyzja zawiera adnotację, że emerytura obliczona w myśl art. 26 ustawy może zostać przeliczona zgodnie z art. 108 ustawy, jeżeli po dniu od którego przyznano emeryturę, emeryt podlegał ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym. Ponowne ustalenie wysokości emerytury następuje na wniosek zgłoszony nie wcześniej niż po upływie roku kalendarzowego lub po ustaniu ubezpieczeń emerytalnego i rentowych. Dalej poinformowano odwołującą że doliczenie składek nastąpi po dostarczeniu formalnego wniosku.

Dowód: wniosek z dnia 06.03.2013 r. z załącznikiem –k. 30-31 ar czII,

decyzja ZUS z dnia 03.04.2013 r. –k. 36 ar czII,

Odwołująca w dniu 28.10.2013 r. złożyła wniosek o doliczenie składek zgodnie z art. 26 ustawy o emeryturach i rentach z FUS stosownie do pisma z marca 2013 r., kiedy z tożsamym wnioskiem występowała do ZUS, lecz przez użycie niewłaściwego sformułowania – przeliczenie / doliczenie – pismo to zostało załatwione odmownie decyzją z dnia 03.04.2013 r. Zaskarżoną decyzją z dnia 15.05.2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz.1227 z późn. zm.) przeliczył T. K. po rozpatrzeniu wniosku z dnia 28.10.2013 r. emeryturę od 01.10.2013 r. Emeryturę ustaloną w kwocie 4788,05 zł zwiększa się o kwotę wynikającą z podzielenia składek zaewidencjonowanych na koncie po dniu ponownego ustalenia wysokości emerytury do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie wysokości emerytury, z uwzględnieniem ich waloryzacji, przez średnie dalsze trwanie życia ustalone dla wieku odwołującej w dniu złożenia tego wniosku tj. 28.10.2013 r. Kwota zwaloryzowanych składek do dnia 30.09.2013 r. wynosi 2259,15 zł. Średnie dalsze trwanie życia w dniu złożenia wniosku o przeliczenie emerytury wynosi 220,60 miesięcy. Po ponownym ustaleniu składek wysokość emerytury od 01.10.2013 r. wynosi $4788,05 + (2259,15 : 220,6) = 4798,29$ zł. emerytura po waloryzacji przysługuje w kwocie od 01.03.2014 r. – 4875,06 zł.

Dowód: wniosek z dnia 28.10.2013 r. –k. 52-53 ar czII,

decyzja ZUS z dnia 15.05.2014 r. –k. 73-74 ar czII.

Powyższy stan faktyczny ustalono na podstawie dowodów z dokumentów, gdyż dokumenty te nie budziły wątpliwości Sądu co do ich autentyczności, a ponadto ich nie były kwestionowane przez strony postępowania.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Kwestią sporną w niniejszej sprawie było ustalenie czy organ rentowy zasadnie przeliczył odwołującej świadczenie od dnia 01.10.2013 r., a nie jak domaga się odwołująca od dnia 01.03.2013 r.

Stosownie do treści art. 129 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. Dz.U. z 2009 roku, Nr 153, poz.1227 ze zmianami) świadczenia wypłaca się poczynając od dnia powstania prawa do tych świadczeń, nie wcześniej jednak niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek lub wydano decyzję z urzędu, z uwzględnieniem ust. 2.

Zgodnie z art. 116 ust. 1 i 5 powołanej ustawy postępowanie w sprawie świadczeń wszczyna się na podstawie wniosku zainteresowanego do którego powinny być dołączone dowody uzasadniające prawo do świadczeń i ich wysokości, określone w drodze rozporządzenia przez ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego.

W myśl § 4 ust. 3 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011 r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe (Dz.U. z 2011 r. Nr 237 poz. 1412 z późn. zm.) wniosek powinien zawierać wskazanie żądania, którego dotyczy.

Zasadnicze znaczenie jednak dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy ma art. 133 powołanej ustawy. Zgodnie z tym artykułem ustęp 1 w razie ponownego ustalenia przez organ rentowy prawa do świadczeń lub ich wysokości, przyznane lub podwyższone świadczenia wypłaca się, poczynając od miesiąca, w którym powstało prawo do tych świadczeń lub do ich podwyższenia, jednak nie wcześniej niż:

- 1) od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy lub wydano decyzję z urzędu, z zastrzeżeniem art. 107a ust. 3,
- 2) za okres 3 lat poprzedzających bezpośrednio miesiąc, o którym mowa w pkt. 1, jeżeli odmowa lub przyznanie niższych świadczeń były następstwem błędu organu rentowego lub odwoławczego.

Pojęcie "błędu" w prawie ubezpieczeń społecznych jest swoiste i szerokie, tzn. oznacza każdą obiektywną wadliwość decyzji, niezależnie od tego, czy jest ona skutkiem zaniedbania, pomyłki, czy celowego działania organu rentowego (por. uchwałę Sadu Najwyższego z dnia 28 czerwca 2005 r. III UZP 1/05 (OSNP 2005/24/395) . Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 4 grudnia 2012 r. II UK 130/12 (M.P.Pr. 2013/3/159-160) stwierdził, że błąd organu rentowego rozumiany jest w judykaturze szeroko, zgodnie z tzw. obiektywną błędnością decyzji.

W toku postępowania sądowego ustalono, iż T. K. dopiero w dniu 28.10.2013 r. przedłożyła w organie rentowym wniosek o doliczenie składek zgodnie z art. 26 ustawy o emeryturach i rentach z FUS co skutkowało wydaniem zaskarżonej decyzji przez organ rentowy, przyznającej odwołującej przeliczenie emerytury od dnia 01.10.2013 r. tj. od daty wniosku. Odwołująca w dniu 06.03.2013 r. złożyła wniosek o przeliczenie emerytury w związku z wypłatą wynagrodzenia za 2012 r. załączając zaświadczenie o zarobkach za rok 2012. Organ rentowy decyzją z dnia 03.04.2013 r. odmówił odwołującej przeliczenia podstawy wymiaru emerytury z uwzględnieniem wynagrodzenia za rok 2012 na podstawie art. 110 ustawy o emeryturach i rentach z FUS , ponieważ wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest niższy od poprzednio obliczonego. Decyzja ta zawiera adnotację, że emerytura obliczona w myśl art. 26 ustawy może zostać przeliczona zgodnie z art. 108 ustawy, jeżeli po dniu od którego przyznano emeryturę , emeryt podlegał ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym. Ponowne ustalenie wysokości emerytury następuje na wniosek zgłoszony nie wcześniej niż po upływie roku kalendarzowego lub po ustaniu ubezpieczeń emerytalnego i rentowych. Dalej poinformowano odwołującą że doliczenie składek nastąpi po dostarczeniu formalnego wniosku. Odwołująca decyzję otrzymała i jej nie zaskarżyła. To od woli odwołującej zależało kiedy złoży wniosek, o którym była mowa w tej decyzji. Fakt, że uczyniła to dopiero w dniu 28.10.2013 r. wynika jedynie z jej działania, a sama zwłoka jest następstwem jej zaniechania. W ocenie Sądu Okręgowego brak jest podstaw aby skutki decyzji T. K. czy i ewentualnie kiedy wystąpić z wnioskiem nie mogą zostać uznane za błąd organu rentowego. Nie ma podstaw do zmiany zaskarżonej decyzji skoro organ rentowy dokonał przeliczenia emerytury zgodnie z wnioskiem odwołującej o doliczenie składek, który T. K. złożyła dopiero w dniu 28.10.2013 r.

Zaskarżona decyzja organu rentowego jest słuszna.

Mając na uwadze Sąd w oparciu o przepisy materialnoprawne i art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł jak w wyroku.